

Velvære, maaske Evnen til at føde kraftige Børn? Man behøver jo dog ikke at være nogen lærd Fysiolog for at sige sig selv, at det at ville forme og danne paa Kvindens Figur er det samme som at blande sig ind i Skabningens Mysterium. I een Ting har Eva fuldkommen Ret: næsten enhver, der i en ikke helt ung Alder har lagt Korsettet, har erfaret, at den umiddelbare Følge deraf er en Udvidelse af adskillige Tommer. Men intet viser da klarere, at den tidligere Slankhed har været kunstig. „Naar man er 20 Aar,“ siger Eva, „er Slankhed simpelt hen Ungdom.“ Ja netop; og dertor maa vi ogsaa helst tage Alderens Konsekvenser og lade Ungdommen beholde sine Forrettigheder. En Figur kan da endelig ogsaa være karakterfuld, selv om den ikke er ungdommelig, ligesom et Ansigt kan være værd at se paa med de Linier, Livet har skrevet deri. Ja selv en ung Figur kan være køn uden den smalle Taille, hvilket blandt andet kan ses paa Guido Renis Horaer, der i al deres renaissanceagtige Bredde og Soliditet danser smukke og glade hen over Skyerne.

Det er overordentlig stødende at høre en Kvinde synge med paa den Vise, som for Tiden skingrer saa grimt i den mandlige Presse. Et Mandfolk tager ud til Charlottenlund paa en smuk Foraarsdag, men hans Glæde over Løvspringet forstyrres, da han faar Øje paa „et Par halvgamle Malerinders tynde Ben“! En anden vil gerne høre nogen god Musik og har ærlig og redelig betalt sin Billet, men, Stakkel, han kan ikke med fuld Nydelse lytte til Mesteren deroppe, fordi altfor mange „grimme gamle Damer“ have villet køre i samme Omnibus som han! Hug din Hæl og klip din Taa, smink dine Kinder og svøb din snørede Taille i kostbare Stoffer, dersom du ikke vil fortjene at skydes eller sættes paa Stald som en afdanket Paradehest. Det er den Moral, som forkyndes ved Slutningen af det 19. Aarhundrede, dette Aarhundrede, som man har kaldt Kvindernes, fordi i det skulde disse være komne til Bevidsthed om deres Menneskeværd og blive vurderede efter dette! Og den forkyndes ikke blot af unge Mænd, som selv have eller have haft Mødre, men ogsaa af en Kvinde, der optræder som Mentor for de unge!

Stanley fortæller, at da han en Gang sad i sit Telt i Afrika, kom der en Negerinde ind til ham og søgte at vinde hans Opmærksomhed for en Prydelse, hun havde iført sig for hans Skyld, nemlig et Krinolinestel, sat oven paa den ellers ubedækkede Krop. Han kom da til at tænke paa sin sidste Aften i Ny York, da adskillige bararmede og barhalsede Skønheder i stort Toilette havde flokkedes om ham og tilsmilet ham huldt; og han syntes ikke, der var saa grumme stor For-